

Nagyságos Asszonyom !

Kedves levelét megkaptam, amelyben szeretett férje, az én kedves János barátom sorsa felől érdeklődik. János az én parancsnokságom alatt küzdött az egyik zászlóalj élén, mint igazi kemény katoná. Legutóbb november első napjaiban Örkény-táborát védte zászlóaljával. Itt az éjszaka folyamán az oroszok támadtak és azóta kedves férjéről csak ellenőrizhetetlen híreket hallottam. November 5-ike körül értesültem valakitől, hogy János a gyűrűből kiszabadult és Penc-en van néhány emberével. Én ezt Pomázon ahol éppen ekkor János rokonainál voltam beszállásolva, mindjárt említettem is. Sajnos a hír nem vált igazzá, mert János azóta nem jelentkezett. Később valaki jelentette, hogy Pesten látták, de saj

nos ezt a hirt sem hittem el, mert János azóta már jelentkezett volna, hacsak megmaradt embereivel a most körülzárt fővárosban nem küzd valamilyen német alárendelésben, ahonnan természetesen nem tud szabadulni. Én mindennap aggódva kerestettem, nemcsak a régi barátság következtében, hanem mert János egyik legkiválóbb zászlóalj-parancsnokom volt, de eddig semmi biztosat nem sikerült megtudnom róla. Megtörténhetik, hogy az Örkénytábori gyűrűben zászlóalja nagyobbik részével benntmaradt, így több mint valószínű fogságba jutott, de egyik századparancsnoka jelentése szerint a kitörésnél mögötte jött, de az éj sötétjében elvesztették egymást, így könnyen meglehet, hogy János valahol még mindig német alárendelésben küzd, de a tábori posta forgalmi zavarának következtében nem tud életjelt adni Magáról.

Én mindent elkövetek, hogy Jánosról valamilyen megbízható hirt szerezzek, amit siker esetén azonnal közölni fogok Nagyságos Asszonnyal. Semmi aggodalomra sincs ok, mert János a legrosszabb eset-

ben hadifogságban van. Sok nehéz és reménytelen helyzetből vágta ki Magát János a zászlóaljával, így én erősen hiszem, hogy előbb-utóbb megint csak jelentkezni fog.

Végtelenül sajnálom, hogy pontos híreket nem tudok Jánosról adni, de mihamarabb valamit megtudok azonnal és örömmel közölni fogom.

Kérném Édesapjának alázatos üdvözetemet tolmácsolni, Nagyságos Asszonynak pedig tiszteletteljes kézcsókomat jelentve, maradok

1945. január hó 13-án.

igaz híve :

Antal Buvaryas

Tábori postai cím: K-443